



นิทานก่อนนอนจริยธรรม

เรื่อง

๕๕ ผู้เป็นบุตรต้องรู้จักกตัญญู ๖๖

โดย นางสาวกัญญา วงทองนิล
รหัส 571111321133

ต้นหนาวอาศัยอยู่กับพ่อที่แก่ชรา ในชนบทแห่งหนึ่ง เขามีอาชีพปลูกผัก
หลังจากสู้บททดสอบที่ตื่นจากฝันเป็นพ่อ ด้วยความที่พ่อของต้นหนาวเอาใจใส่ใน
แปลงผักอย่างดี มาก่อนหน้านั้น บำรุงดินอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ต้นหนาว
ปลูกผักค้าขายได้เงินจำนวนมาก

พ่อ : ต้นหนาววันนี้พ่อจะพาต้นหนาวปลูกผักเพิ่มอีกกะลูก

ต้นหนาว : ครับพ่อเราจะปลูกผักขายเยอะๆเราจะได้น้ำผัก
ของเราไปขายตลาด

พ่อ : ต้องเหนื่อยเพิ่มนะลูก



ทั้งที่มีเงินใช้สอยเพียงพอ แต่ต้นหนาก็ไม่ได้เอาใจใส่เป็นพ่อเลย
เพราะเห็นว่าพ่อของตนเองแก่มวก ไม่สามารถช่วยงานอะไรได้ก็ไม่คิด
จะสนใจและปรนนิบัติ เขาสร้างบ้านเป็นเพียงเล็กๆ ให้พ่ออยู่ห่างจาก
ที่เขาอาศัย เพราะไม่ต้องการให้มารบกวนเขาและภรรยา
ทุกๆเช้าเขาจะเอาข้าวและนำไปส่งพ่อเท่านั้น



จันทนา : พ่อๆ ผมเอาข้าวมาส่งพ่อ
พ่อ : ขอบใจมากนะลูก
พ่อ : วันนี้พ่อรู้สึกเหนื่อย
จันทนา : พ่อพักผ่อนนะ
: ไม่รบกวนพ่อแล้วฉันไปละ

อยู่มาวันหนึ่งได้เกิดภัยแล้งขึ้นในเขตหมู่บ้านที่เขาอาศัยอยู่ ทำให้ผักที่ปลูกเอาไว้
เสียหายหมด เมื่อไม่สามารถปลูกผักขายได้ จึงต้องเอาเงินที่เก็บไว้มาใช้จ่าย

ภรรยาตำหนาก : ทำไม ! เป็นอย่างนี้ละพี่ตำหนาก

ตำหนาก : นั่นซิ ถ้าเป็นอย่างนี้ไปเรื่อยๆ ไม่นานเราสองคน
ต้องอดตายแน่



พ่อของจันทน์หนาวเป็นคนที่รอบคอบ เพราะมีอาชีพปลูกผักขาย หากไม่มีแหล่งน้ำ
ไว้ใช้สำรอง ไว้ใช้รับมือยามภัยแล้งก็จะแย่ จึงขุดบ่อเอาไว้ เมื่อเห็นลูกชายตนเอง
จำเป็นต้องใช้น้ำ จึงไปหาลูกชาย

พ่อ : จันทน์หนาว ตามพ่อมานี่สิ พ่อแม่หาทางช่วยเหลือเจ้านะ

จันทน์หนาว: พ่อครับมีอะไรครับ ทำไมมาอยู่กับผม พ่อแก่แล้ว

พ่อ : พ่ออยากจะช่วยลูกนะ จันทน์หนาว

จันทน์หนาว: ช่วยยังไงพ่อ

